

δημιουργία

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ "Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ"

ΤΕΥΧΟΣ 7

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 2012

Αυτό το περιοδικό που κρατάτε είναι αποτέλεσμα της ερευνητικής μας εργασίας, μιας ομάδας παιδιών της Α' Λυκείου, επιλέξαμε, να ασχοληθούμε με την οργάνωση, τη σύνταξη και τη δημιουργία του σχολικού περιοδικού. Ήταν κάτι καινούργιο για εμάς, μια πρόκληση να δοκιμάσουμε τις δημοσιογραφικές μας «ικανότητες» και τη συνεργασία μεταξύ μας. Σ' αυτό το περιοδικό θα σας παρουσιάσουμε διάφορα επίκαιρα θέματα, τα οποία πιστεύουμε ότι ενδιαφέρουν τους εφήβους. Επιπλέον, θέλουμε να προβληματίσουμε και να ευαισθητοποιήσουμε όλους τους αναγνώστες στα ανάλογα θέματα. Επιπροσθέτως, στην προσπάθειά μας αυτή μας ενίσχυσαν με τη συμμετοχή τους και την εμπειρία τους, συμμαθητές μας μεγαλύτερων τάξεων τους οποίους και ευχαριστούμε πολύ. Μετά από πολύωρη και συλλογική προσπάθεια, γράψιμο και διόρθωμα, συλλογή πληροφοριών και φωτογραφιών, καταφέραμε την επίτευξη των στόχων μας! Εμείς το ευχαριστηθήκαμε πολύ, το ίδιο ελπίζουμε και για εσάς!

Καλή ανάγνωση!

ΕΚΔΟΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
“Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ”
 Ελ. Βενιζέλου 128, Ηλιούπολη
 τηλ. 210 99 15 449

Υπεύθυνη Σύνταξης:
 Βασιλική Μπιλάλη, Φιλολόγος

Συντακτική Ομάδα:
 Μαθητές και Μαθήτριες
 του σχολείου

Δημιουργικό - Εκτύπωση:
 Λυχνία Α.Ε. • τηλ. 210 3410436
 www.lychnia.gr

Περιεχόμενα

ΦΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΕΦΗΒΕΙΑ.....	3
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΓΟΝΕΩΝ – ΠΑΙΔΙΩΝ	3
ΦΤΩΧΕΙΑ: «Η ΝΕΑ ΦΙΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ»	4
ΠΡΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΕΦΗΒΕΙΑ	5
ΚΑΚΕΣ ΠΑΡΕΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΒΕΙΑ	6
ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΛΗ ΧΡΗΣΗ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ	6
ΕΦΗΒΟΙ ΚΑΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ	6
ΑΛΚΟΟΛ & ΕΦΗΒΕΙΑ.....	7
ΤΣΙΓΑΡΟ; “ΟΧΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ”.....	7
ΕΝΔΟΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΑ: “ΦΟΒΟΣ ΚΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ”	8
ΕΝΔΟΣΧΟΛΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ	8
ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ: ΜΑΣ ΑΦΟΡΟΥΝ Η ΜΗΠΩΣ ΟΧΙ;	9
“ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ.....ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ”	10
“Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ.....”	10
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ = ΑΓΧΟΣ	11
ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ.....	12-15
ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΣΠΟΡ.....	16
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΘΕΟΔΩΡΟ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟ.....	18
Η VICTORIA HISLOP	19
Η ΜΟΔΑ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ	20-21
HUGO.....	21
ΠΟΣΟ ΚΑΛΑ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;;	22

ΦΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΕΦΗΒΕΙΑ

(Ευαγγελία Φουστέρη, Λίλη Σούφρα)

Φιλία ονομάζεται ο δεσμός αμοιβαίας αγάπης και κατανόησης που αναπτύσσεται μεταξύ ατόμων. Είναι οι καλές διαθέσεις, τα αισθήματα στοργής, τρυφερότητας και αγάπης που δημιουργούνται ανάμεσα τους. Η φιλία είναι ένας θησαυρός που συνδέει όσους ξέρουν να εκτιμήσουν και να εμπιστευτούν το συνάνθρωπό τους για την ηθική του ποιότητα. Η φιλία αποτελεί μια ανάγκη για τον έφηβο, ο οποίος χρειάζεται ένα συμπαρεστάτη και βοηθό στα δύσκολα βήματα της εφηβείας. Επιπλέον, συμβάλλει στην ολοκλήρωση της προσωπικότητας των εφήβων, τους βοηθά να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες της ζωής, καθώς τους καθιστά ικανούς να αντιλαμβάνονται και να κρίνουν καλύτερα. Μέσα στη φιλία οι έφηβοι καταφέρνουν να γνωρίσουν τον εαυτό τους και να εκτιμήσουν τις ικανότητές τους. Ακόμα μέσα από φίλια ο έφηβος καταπολεμά πάθη, αδυναμίες, μαθαίνει να περιορίζει τον εγωισμό του και να ενδιαφέρεται για την ευτυχία του φίλου του. Η φιλία δίνει νόημα στη ζωή του εφήβου και ανεβάζει το επίπεδο

της ζωής του. Είναι το κατάλληλο περιβάλλον, όπου μπορεί να τελειοποιηθεί ο άνθρωπος και να νιώσει την ευτυχία. Ο φίλος είναι αυτός που θα χαρεί με τη χαρά του άλλου και θα στεναχωρηθεί με τη λύπη του, αυτός που θα συμπαρεσταθεί στον άλλο στις δύσκολες στιγμές, αυτός που δεν πρόκειται να τον προδώσει ποτέ, αυτός που θα τον συμβουλευτεί παραμερίζοντας τα προσωπικά του συμφέροντα. Ωστόσο, είναι δύσκολο να βρεθεί ένας πραγματικός φίλος που θα σε αγαπά με όλα τα πλεονεκτήματα αλλά και τα μειονεκτήματά σου. Πολλές φορές διαλύονται φιλικές εξαιτίας της ζήλιας, της καχυποψίας και της έλλειψης ειλικρίνειας. Έτσι, λοιπόν, θα πρέπει να υπάρχει εμπιστοσύνη και αγάπη ανάμεσα στους φίλους. Τέλος, η φιλία είναι ο αληθινός και ανιδιοτελής δεσμός αγάπης και εμπιστοσύνης ανάμεσα στα άτομα που τα βοηθά να διαμορφώσουν ενάρετες προσωπικότητες, γνωρίζοντας έτσι την πραγματική επιτυχία και ευτυχία στο δρόμο της ζωής....!!

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΓΟΝΕΩΝ – ΠΑΙΔΙΩΝ.

(ΤΕΤΡΑΠΕΡΑΤΕΣ)

Κατά την περίοδο της εφηβείας είναι φανερό ότι υπάρχει ένα χάσμα στην επικοινωνία ανάμεσα στα παιδιά και τους γονείς, το λεγόμενο «χάσμα γενεών». Τα παιδιά, τελειώς διαφορετικοί κόσμοι από τους γονείς, έχουν το δικό τους τρόπο σκέψης και έκφρασης. Θέλουν να είναι μακριά από τον έλεγχο των γονέων, καθώς και να υπάρχει αυτονομία στις επιλογές τους. Επιπλέον, νοιώθουν ότι οι γονείς τους δεν τα καταλαβαίνουν. Νομίζουν ότι τα «πιστεύω» και τα «πρέπει» των γονέων τους ανήκουν σε μια περασμένη εποχή. Ακόμα, τα παιδιά πολλές φορές δεν επικοινωνούν τόσο πολύ με τους γονείς εξαιτίας του σύγχρονου τρόπου ζωής και της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας. Για παράδειγμα, η πολύωρη εργασία των γονέων, οι αυξημένες δραστηριότητες των παιδιών (είτε σε φροντιστήρια είτε σε διάφορες άλλες εξωσχολικές δραστηριότητες) και οι διαφωνίες τους όσον αφορά στη μουσική, τη διασκέδαση, τις παρέες και την ενδυμασία δεν ευνοούν την επικοινωνία γονέων και παιδιών. Ωστόσο, οι γονείς προσπαθούν για το καλύτερο των παιδιών τους, γι' αυτό και μερικές φορές φαίνονται αυστηροί και καταπιεστικοί ενώ το μόνο που επιδιώκουν είναι να συμβουλευθούν και να καθοδηγήσουν τα παιδιά τους. Έτσι λοιπόν, αυτοί οι δύο διαφορετικοί κόσμοι συγκρούονται δημιουργώντας εντάσεις. Οι τελευταίοι αποφευχθούν χρειάζονται τη δημιουργική συνεργασία γονέων και παιδιών με αμοιβαίες υποχωρήσεις ώστε να μην φτάνουν σε προστριβές. Οι γονείς θα πρέπει να είναι υπομονετικοί, κατανοητικοί, ανοιχτόμυαλοι και να έχουν γνώση των χαρακτηριστικών της εφηβείας. Τα παιδιά από την πλευρά τους θα πρέπει να δέχονται τις συμβουλές των γονέων τους, να σέβονται τον τρόπο με τον οποίο ζουν και να καταλαβαίνουν ότι θέλουν το καλό τους. Επίσης, θα πρέπει να υπάρχει πνεύμα μαθητείας, δηλαδή τα παιδιά να μαθαίνουν από τους γονείς αλλά και οι γονείς από τα παιδιά (αμφίδρομη σχέση). Τέλος, πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν πρόκειται για αντίπαλους κόσμους....!!

ες για να

παιδιά να δέχονται τις συμβουλές των γονέων τους, να σέβονται τον τρόπο με τον οποίο ζουν και να καταλαβαίνουν ότι θέλουν το καλό τους. Επίσης, θα πρέπει να υπάρχει πνεύμα μαθητείας, δηλαδή τα παιδιά να μαθαίνουν από τους γονείς αλλά και οι γονείς από τα παιδιά (αμφίδρομη σχέση). Τέλος, πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν πρόκειται για αντίπαλους κόσμους....!!

ΦΤΩΧΕΙΑ: «Η ΝΕΑ ΦΙΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ»

(Αγγελική Δρόσου, Θεοδώρα Γκιάτα, Μαρία Κατσιάμπα)

21ος αιώνας...

Σπουδαίες ανακαλύψεις που κάνουν ευκολότερη τη ζωή μας. Έντονο και απαιτητικό lifestyle. Περιττές σπατάλες και υπερβολές. Και όλα αυτά;;; Ενώ το 20% του ελληνικού πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Άνθρωποι που άλλοτε είχαν υψηλές θέσεις σε εταιρείες, τώρα ζητιανεύουν για ένα πιάτο φαγητό. Η ελπίδα της επιβίωσης φαίνεται να έχει χαθεί.

Και αυτό μας έγινε ξεκάθαρο όταν πριν λίγες ημέρες ένας γνωστός φίλος και καθηγητής μαθηματικών σε Λύκειο της Καλλιθέας, μας ανέφερε ένα περιστατικό με έναν μαθητή του, ο οποίος λιποθύμησε κατά τη διάρκεια του μαθήματος. Το παιδί δεν ήταν άρρωστο... αλλά νηστικό για 3 ημέρες!!!! Όπως αποκάλυψε στον καθηγητή του, η οικογένεια του πλέον δεν μπορούσε να πληρώσει ούτε για τις βασικές τους ανάγκες με αποτέλεσμα να μην έχουν τροφή!

Μάρτυρας της άθλιας αυτής κατάστασης κάποιων συνανθρώπων μας όμως γίναμε και εμείς οι ίδιες... γυρνώντας από μια νυχτερινή μας έξοδο. Προς έκπληξη μας αντικρίσαμε παπλώματα στρωμένα έξω από την πόρτα της εκκλησίας. Με μεγάλη μας λύπη συνειδητοποιήσαμε ότι κάτω από αυτά τα παπλώματα βρίσκονταν άνθρωποι, οι οποίοι προσπαθούσαν να αντέξουν το κρύο.

Μέσα από αυτά τα περιστατικά μας δόθηκε η αφορμή μαζί με 2 ακόμη συμμαθήτριά μου να μελετήσουμε την προσφορά των φιλανθρωπικών οργανισμών και τα οφέλη του εθελοντισμού. Πιστεύω πως οι περισσότεροι από εσάς γνωρίζετε για την βοήθεια που προσφέρει η εκκλησία μας μέσω των συσσιτίων, της πληρωμής λογαριασμών και της εύρεσης εργασίας σε νέους. Είναι φυσικό επίσης να ξέρετε για τη δράση φιλανθρωπικών ιδρυμάτων και εθελοντικών προγραμμάτων όπως είναι οι «Γιατροί Χωρίς Σύνορα» και το «Κάνε Μια Ευχή».

Γεμάτες ενδιαφέρον για την έννοια και την αξία της φιλανθρωπίας, αποφασίσαμε λοιπόν να επισκεφθούμε την εκκλησία της ενορίας μας έτσι ώστε να πληροφορηθούμε για τη βοήθεια που προσφέρει στους άπορους. Μέσα από τον διάλογο με τον πατέρα Ανδρέα πήραμε απαντήσεις που άλλες μας γέμισαν με ενθουσιασμό και άλλες με απογοήτευση για το μέλλον του τόπου. Όπως μας πληροφορήσε, οι έφηβοι και οι νέοι ηλικίας 15-25 ετών δεν ενδιαφέρονται να βοηθήσουν ή να πληροφορηθούν για την κατάσταση των συνανθρώπων τους. Όμως, υπάρχουν οικογένειες, γιατροί και φαρμακοποιοί οι οποίοι προσφέρουν αψιλοκερδώς φάρμακα, τρόφιμα και τις υπηρεσίες τους. Αυτό που μας έκανε εντύπωση ήταν η αδιαφορία των εφήβων καθώς όταν το «μέλλον» της κοινωνίας μας μένει παγερά αδιόφορο σε αυτές τις τραγικές καταστάσεις, τότε θα κολλήσουμε στο παρελθόν και η κοινωνία μας θα μείνει στάσιμη.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι να βοηθήσουμε. Συχνά κρατάμε παθητική στάση καθώς σκεφτόμαστε... "Μα τι θα κάνω εγώ; Μπορώ να κάνω τη διαφορά;". Κι όμως ο καθένας μας ανεξαρτήτως ηλικίας μπορεί να συμβάλει στην καταπολέμηση της φτώχειας και των προβλημάτων της κοινωνίας μας. Η προσφορά φαγητού, βιβλίων και παλιών ρούχων στην εκκλησία, η αγορά προϊόντων από σουπερ μάρκετ και η εναπόθεσή τους στους ειδικούς χώρους είναι μία καλή αρχή! Και σκεφτείτε: η προσφορά αυτή είναι ανώνυμη και δεν παίρνει χρόνο.

Ο πατέρας Ανδρέας μας μίλησε για τον αριθμό των οικογενειών ο οποίος καθημερινά αυξάνεται δυστυχώς με δραματικό ρυθμό... Θέλοντας να κάνουμε κι εμείς πράξη όλα τα παραπάνω μαζέψαμε τρόφιμα και πήγαμε στην εκκλησία. Μιλήσαμε με τις μαγειρίσες οι οποίες μας υποδέχθηκαν ένθερμα και όλοι ζήσαμε από κοντά την προσπάθεια που κάνουν αυτές οι γυναίκες κάθε μέρα αφήνοντας το δικό τους σπίτι, τη δική τους κουζίνα για να δώσουν βοήθεια σε πονεμένους συνανθρώπους τους.

Σκεφτείτε... Ο καθένας μας θα μπορούσε να βρίσκεται στη θέση ενός από τους χιλιάδες ανθρώπους που στέκονται στις ουρές των συσσιτίων... Μπορεί να είναι ο διπλανός μας, ο άνθρωπος που βιαστικά περνάει με σκυμμένο το κεφάλι από δίπλα μας στο δρόμο.

Ξέρουμε ότι μπορούμε να συμβάλλουμε έστω και λίγο για να κάνουμε αυτόν τον κόσμο καλύτερο και πολλά πρόσωπα χαμογελαστά, αλλά μαζί και τα δικά μας. Διότι η μεγαλύτερη χαρά είναι να ξέρεις ότι χάρισες σε έναν άνθρωπο ένα χαμόγελο και ελπίδα.

Volunteer For Life (V.F.L.)

ΠΡΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΕΦΗΒΕΙΑ

(ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΦΟΥΣΤΕΡΗ)

Σε κάθε κοινωνία κάθε εποχής υπάρχουν ιδέες, αξίες, πρότυπα. Πρότυπα δηλαδή είναι πρόσωπα, αξίες ή τρόποι ζωής που μπορούν να χρησιμεύουν ως παράδειγμα προς μίμηση ή αποφυγή. Πολλά από τα πρότυπα που προβάλλονται σήμερα στην κοινωνία μας, αν τα αξιολογήσουμε με αυστηρή λογική, δεν είναι καθόλου αξιοζήλευτα. Η προβολή των προτύπων γίνεται με τους μηχανισμούς που διαθέτει μια κοινωνία. Πιο γνωστοί απ' αυτούς είναι η εκπαίδευση, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, η τέχνη και οι θεσμοί της. Τα πρότυπα έχουν ιδιαίτερη απήχηση στους νέους οι οποίοι σπεύδουν να μιμηθούν και να αντιγράψουν την εμφάνισή τους, τον τρόπο σκέψης και έκφρασή τους, τη συμπεριφορά τους και γενικότερα την προσωπικότητά τους. Συχνά μάλιστα προ-

με τα ενδιαφέροντα και τις επιδράσεις που δέχεται ο έφηβος επιλέγει και το χώρο από τον οποίο αντλεί τα πρότυπα του. Πιο προσφιλής για πολλούς νέους κυρίως για αγόρια είναι ο αθλητισμός είτε πρόκειται για ατομικά ή για ομαδικά αθλήματα. Όσοι ενδιαφέρονται για τον αθλητισμό είναι συνήθως καλά ενημερωμένοι για αθλητικά θέματα. Οι νέοι διαλέγουν πρότυπα από το χώρο του θεάματος και του ακροάματος όπως καλλιτέχνες, συνθέτες, τραγουδιστές, ηθοποιοί, λογοτέχνες. Η απήχηση που έχουν οι καλλιτέχνες στους νέους οφείλονται και στον τρόπο με τον οποίο προβάλλονται από νεανικά περιοδικά και την τηλεόραση. Πρότυπα στους νέους προσφέρει και η οικογένεια. Οι γονείς με το παράδειγμα τους, με το κύρος που έχει η γνώμη τους, με τις γνώσεις τους με τις ιδέες τους και τις ασχολίες τους με τη στοργή και τη φροντίδα που δείχνουν στα παιδιά τους γίνονται πρότυπα γι' αυτά. Σ' αυτό συμβάλλει και ο συναισθηματικός δεσμός των γονιών με τα παιδιά αλλά και η εξιδανικευμένη εικόνα που έχει κάθε παιδί για τους γονείς του τουλάχιστον ως κάποια ηλικία. Τέλος η ίδια η οικογενειακή ζωή με τις αρχές της και τις αξίες της αποτελεί πρότυπο επειδή ο νέος διαπαιδαγωγείται και μαθαίνει να ζει σύμφωνα με αυτές τις αρχές και αξίες.

σπαθούν να ταυτιστούν με αυτά. Η τάση αυτή των νέων οφείλεται κυρίως στα χαρακτηριστικά της νεανικής ηλικίας και στις ανάγκες τους. Οι νέοι δεν έχουν διαμορφώσει ακόμα την προσωπικότητά τους. Δεν έχουν κατασταλμένες απόψεις για το καλό ή το κακό, για το ωραίο ή το άσχημο, για το ωφέλιμο ή το βλαβερό. Επίσης δεν έχουν ούτε και την απαιτούμενη αυτοπεποίθηση και ωριμότητα να κρίνουν όσα βλέπουν και ακούν. Απεναντίας εύκολα εντυπωσιάζονται. Και όσο πιο διαφορετικό και ασυνήθιστο είναι ένα πρότυπο τόσο περισσότερο διακρίνεται και υπερέχει τόσο πιο πολύ ανταποκρίνεται στις φιλοδοξίες τους. Γι' αυτό και σπεύδουν να το μιμηθούν. Άλλωστε ο νεωτερισμός ταιριάζει στους νέους. Ανάλογα

ΚΑΚΕΣ ΠΑΡΕΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΒΕΙΑ

(Νεφέλη)

Συμβαίνει συχνά να συζητάς με τους γονείς και να διαπιστώνεις τον φόβο τους από την αύξηση τον τελευταίο καιρό των πιθανών βλαπτικών ερεθισμάτων, στα οποία εκτίθενται καθημερινά τα παιδιά τους, ιδιαίτερα κατά την περίοδο της εφηβείας. Υποπτες παρέες, δίκτυο, ξενύχτι σε κλαμπ είναι μερικές από αυτές τις πηγές των επίφοβων πηγών του κακού όπως λένε. Συνήθως όμως διακρίνει κανείς και μία επιδίωξη των γονιών μείωσης ή αποφυγής, κατά το δυνατόν, αυτών των επίφοβων χώρων, με την ελπίδα πως μειώνεται παράλληλα ο κίνδυνος υιοθέτησης κάποιας «παρεκκλίνουσας» συμπεριφοράς από τα παιδιά ή τους έφηβους.

Το παιδί καθοδηγείται από το σώμα, τον οργανισμό και το συναίσθημά του, γιατί όλα τώρα βρίσκονται σε «αναβρασμό».

Το μόνο που έχουμε να κάνουμε όλοι εμείς που έχουμε αφήσει την εφηβεία μας πολύ πίσω, είναι να δώσουμε σ' αυτό το παιδί χώρο να κινηθεί και χρόνο να επιλέξει. Να μην τρομάζουμε σε κάθε αλλαγή, αλλά να βαδίσουμε πλάι του κατανοώντας την ανάγκη του να δοκιμάσει και έχοντας εμπιστοσύνη στο «έργο» μας μέχρι την στιγμή που αποφασίζει να το κάνει. Να θυμόμαστε πάντα ότι ο έφηβος διαφοροποιείται από εμάς γιατί προσπαθεί να βρει τον εαυτό του και του οφείλεται η ευκαιρία αυτή παρέα με την ασφάλεια ότι εμείς που το αγαπάμε, είμαστε πάντα εκεί...

Κατάθλιψη από την πολλή χρήση διαδικτύου.

(Νεφέλη)

Ένας έφηβος και γενικότερα ένας νέος της εποχής μας είναι απολύτως φυσιολογικό να περνάει κάποιο χρόνο στον υπολογιστή του, «σερφάροντας» στο διαδίκτυο. Αν όμως περνάει πάρα πολλές ώρες ή, αντίστροφα, πάρα πολύ λίγες έως καθόλου, τότε μπορεί αυτό να σηματοδοτεί

ότι κινδυνεύει με κατάθλιψη, αν δεν έχει ήδη, σύμφωνα με μια νέα ελβετική επιστημονική έρευνα.

Οι ερευνητές του Ινστιτούτου Κοινωνικής και Προληπτικής Ιατρικής του πανεπιστημίου της Λωζάνης, υπό τον δρ Πιέρ-Αντρέ Μισό, που δημοσίευσαν τη σχετική μελέτη στο περιοδικό «Pediatrics» της Αμερικανικής Ακαδημίας Παιδιατρικής, σύμφωνα με το πρακτορείο Ρόιτερ, διακρίνισαν πως δεν πρέπει να κατηγορηθεί το ίδιο το Ίντερνετ για την ψυχική κατάσταση των νέων, καθώς βρέθηκαν έφηβοι, οι οποίοι δεν περνούσαν καθόλου ώρα στον υπολογιστή τους και, παρόλα αυτά, εμφάνιζαν συμπτώματα κατάθλιψης.

Έφηβοι και ναρκωτικά

(Νεφέλη)

Η εφηβεία είναι ευάλωτη και εύθραυστη ηλικία, γεμάτη σύγχυση, υπερβολή και αντίφαση και είναι επιρρεπής στις αυτοκαταστροφικές τάσεις.

Η οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική κρίση, η πίεση από τις παρέες των συνομηλίκων, η κρίση στο θεσμό της οικογένειας, η απόρριψη και η εγκατάλειψη που συ-

χνά βιώνουν από τους γονείς, τα εργασιακά προβλήματα, η έλλειψη στόχων, ιδεών, ιδανικών και αξιών, δημιουργούν αδιέξοδα στους εφήβους. Έτσι πέφτουν ευκολότερα στην παγίδα των ναρκωτικών.

Μέσα από τα ναρκωτικά, οι έφηβοι αναζητούν τις λυτρωτικές λύσεις, επαναστατούν στις καταπιεστικές παραδοσιακές αξίες, αντιδρούν προς τους γονείς, διαμαρτύρονται για το κοινωνικό χάος, αναζητούν μια κοινωνική ταυτότητα, προσπαθούν να υποφέρουν λιγότερο και αποζητούν τεχνητούς παραδείσους.

Η τοξική ουσία μπορεί να καταργήσει το άγχος και να μεταφέρει τον τοξικομανή σε τεχνητούς παραδείσους, αλλά ταυτόχρονα εξυπηρετεί και μηχανισμούς αυτοκαταστροφής, γίνεται ένα κακό εσωτερικευμένο αντικείμενο και οδηγεί στο θάνατο.

Η τοξικομανία είναι μια αντίδραση στην κατάθλιψη. Όταν η σχέση και η επικοινωνία με τον άλλο είναι τόσο προβληματική και αγχώδης, το άτομο οδηγείται στην κατάθλιψη την οποία όμως δεν μπορεί να αντέξει. Η λύση που μένει είναι η φυγή. Και ο καταθλιπτικός φεύγει με συνειδητούς ή ασυνειδητούς μηχανισμούς ή προς την αυτοκτονία ή προς τη μανιακή κρίση ή προς τον εξωπραγματικό κόσμο της τοξικομανίας.

Αλκοόλ & Εφηβεία

(Νεφέλη)

Στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής περισσότερο από 4 εκατομμύρια έφηβοι κάθε χρόνο αντιμετωπίζουν πρόβλημα με το αλκοόλ και οι επιπτώσεις του είναι εμφανείς όχι μόνο στο σχολικό και οικογενειακό περιβάλλον αλλά οδηγεί και σε παραβατικές συμπεριφορές. Στην Ελλάδα το πρόβλημα της κατανάλωσης του αλκοόλ δεν περνάει απαρατήρητο αφού σύμφωνα με έρευνες το 15% των εφήβων ηλικίας 11 έως 15 ετών καταναλώνει αλκοόλ στο διάστημα μίας εβδομάδας. Πρώτη στις προτιμήσεις των εφήβων είναι η μπύρα, δεύτερα έρχονται τα σκληρά ποτά και τρίτο το κρασί.

Στην εφηβική ηλικία το αλκοόλ μειώνει τη σχολική απόδοση, την ικανότητα απορρόφησης της γνώσης και τη συγκέντρωση. Η κατανάλωση αλκοόλ σε αυτές τις ηλικίες έχει δραματική επίδραση στην προσωπικότητα, προκαλεί ευερεθιστότητα, εκθρικότητα και επιθετικότητα αυξάνοντας τον κίνδυνο πειραματισμού και με άλλες εξαρτησιογόνες ουσίες.

Οι έφηβοι που πίνουν έχουν περισσότερες πιθανότητες να πεθάνουν από πνιγμό, πτώσεις ή αυτοκινητιστικά ατυχήματα. Είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει διάλογος μέσα στην οικογένεια έτσι ώστε τα παιδιά από νεαρή ηλικία να μάθουν τις επιπτώσεις των οινόπνευματων ποτών. Οι γονείς θα πρέπει να μάθουν στα παιδιά τους να μη μπαίνουν ποτέ σε αμάξι του οποίου ο οδηγός έχει πει, πολύ δε περισσότερο αν βρίσκεται σε κατάσταση μέθη και να παρέχεται η διδασκαλία ότι οι γονείς θα περάσουν να πάρουν τα παιδιά τους ανεξαρτήτως ώρας.

Τσιγάρο; "Όχι ευχαριστώ"

(Χρύσα Κυζιρίδη)

Οι έφηβοι συχνά αγνοούν τη δυνατότητα εθισμού στον καπνό 61% των νέων θεωρούν ότι δεν πειράζει να δοκιμάσουν το τσιγάρο εφόσον το κόψουν πριν γίνει συνήθεια ενώ το 26% θεωρούν ότι οι κανονικοί καπνιστές μπορούν να το κόψουν οποτεδήποτε το θελήσουν. Μερικοί έφηβοι καπνίζουν τσιγάρα θεωρώντας ότι δίνουν στον εαυτό τους ένα φάρμακο για την αντιμετώπιση της κατάθλιπτικής κατάστασης που βιώνουν.

Λόγοι για τους οποίους καπνίζουν οι έφηβοι

- Πολύ συχνά το κάπνισμα αρχίζει τυχαία. Χωρίς να το πολυσκεφτούν οι έφηβοι.
- Για αρκετούς το κάπνισμα σημαίνει να έχουν κάτι να κάνουν.
- Μερικοί έφηβοι ζητούν την απόλαυση από το κάπνισμα και προσπαθούν να ηρεμήσουν τα νεύρα τους με αυτό τον τρόπο.
- Μερικοί θεωρούν ότι το κάπνισμα τους ενεργοποιεί και τους βοηθά στη συγκέντρωση.
- Αρκετοί έφηβοι θεωρούν ότι με το κάπνισμα μεγάλωσαν.
- Για μερικούς, το κάπνισμα αποτελεί ένα μέσον για να εισχωρήσουν και να ανήκουν στους σωστούς κύκλους / ομάδες.
- Ορισμένοι πιστεύουν ότι το κάπνισμα τους δίνει κάποιο στυλ.
- Άλλοι θεωρούν ότι τους προσδίδει αυτοπεποίθηση και καπνίζοντας την προβάλλουν.
- Άλλοι πάλι δοκιμάζουν τον καπνό από περιέργεια.
- Μερικοί έφηβοι καπνίζουν από αντίδραση στους κανονισμούς.
- Άλλοι επηρεάζονται από τη διαφήμιση.
- Επίσης, οι νέοι μπορεί να εθιστούν στη νικοτίνη, η οποία είναι συστατικό του καπνού. Ο εθισμός αυτός, κάνει δύσκολη τη διακοπή του καπνίσματος.

Οι πιο σημαντικές συνέπειες του καπνίσματος είναι:

- Αλλοίωση της γεύσης, της ακοής και της όσφρησης
- Μείωση της αντοχής (Μια από τις πιο γνωστές επιπτώσεις του καπνίσματος)
- Τρεμούλιασμα των άκρων
- Ίλιγγος
- Νευραλγίες
- Πόνους στομάχου και εντέρων (Πρόκειται για μια από τις επιπτώσεις του καπνίσματος που εμφανίζεται περισσότερο σε νέους καπνιστές)
- Τοπικός ερεθισμός στα χείλη, στο στόμα και στη γλώσσα
- Καρκίνος του πνεύμονα
- Καρκίνος του λάρυγγα (τοπική εμφάνιση καρκίνου – μια από τις πιο καταστρεπτικές συνέπειες του καπνίσματος)

ΕΝΔΟΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΑ:

“Φόβος και ανησυχία στη σχολεία”

(Μαρία Γαρυφαλή & Ιωάννα Κατιμερτζή)

Η σχολική βία αποτελεί ένα φαινόμενο της εποχής με την επικράτηση του δυνατοτέρου στον ασθενέστερο μέσω της τρομοκρατίας και του εκφοβισμού. Καθιστά το περιβάλλον του μαθητή εξαιρετικά επικίνδυνο. Η βία λαμβάνει ποικίλες μορφές και δεν υπάρχει καθορισμένος ορισμός της. Συμπτώματα της είναι η κακή δίαιτα των μαθητών και τα ατυχήματα εντός και εκτός σχολείου. Οι λόγοι που οδηγούν στην άσκηση βίας είναι οι εξής:

1. οι καθ' ἑξῆς βίαιες συμπεριφορές
2. οι μη αναπτυγμένες διαπροσωπικές σχέσεις
3. η φτώχεια
4. η επιρροή από τα Μ.Μ.Ε
5. ρατσισμός
6. η ανεπαρκής γονική υποστήριξη

Η βία είναι μια μορφή έκφρασης του θυμού ή του φόβου και αποτελεί μία φυσιολογική ανθρώπινη αντίδραση. Η σχολική βία εμφανίζεται συνήθως με την μορφή σχολικού εκφοβισμού (bullying).

ΕΙΔΗ:

- α. σωματική (κλωτσιές μπουνιές, σπρωξιματα, χειρονομίες)
- β. Ψυχολογική (συκοφαντίες, κοροϊδίες)
- γ. Βανδαλισμός
- δ. Σεξουαλική παρενόχληση (προσβλητικά μηνύματα, λεκτική παρενόχληση, ανεπιθύμητο άγγιγμα)
- ε. Λεκτική (γελοιοποίηση, απειλές, βρισιές)
- στ. Ηλεκτρονικός εκφοβισμός (κλήσεις, E-Mail, κακόβουλα sms)

Πώς θα καταλάβετε αν το παιδί σας έχει πέσει θύμη σχολικής βίας;

Πολύ συχνά οι μαθητές ντρέπονται ή φοβούνται και δεν αναφέρουν στους γονείς τους το γεγονός ότι έχουν πέσει θύματα ενδοσχολικής βίας, το περνάει έτσι μόνοι τους.

Αυτό όμως που ανησυχεί τους γονείς όλων μας είναι πως θα καταλάβουν οι γονείς αυτό το γεγονός;

Κάνει αδικαιολόγητες απουσίες από το

σχολείο ή αρνείται να πάει με πρόσχημα κάποια αδιαθεσία. Ακόμα έχει εφιάλτες στον ύπνο του ή φοβάται να χρησιμοποιήσει το κινητό του. Η σχολική του επίδοση μειώνεται, επίσης έχει σημάδια στο σώμα του. Ζητάει συνέχεια χρήματα με τη δικαιολογία ότι έχασε τα δικά του ενώ παράλληλα αρνείται να συμμετέχει σε σχολικές δραστηριότητες. Τέλος, γίνεται υπερβολικά ανήσυχο, ένα γεγονός που συχνά προβληματίζει τους γονείς.

Πώς να το χειριστείτε;

Σ' αυτό το σημείο, εμείς λοιπόν σαν παιδιά αυτής της ηλικίας, θα θέλαμε να σας προτείνουμε κάποιες λύσεις, οι οποίες θα ήταν αρκετά αναγκαίες στην καταπολέμηση αυτού του περιστατικού. Όλα τα παιδιά στην ηλικία μας χρειάζονται τη συμπαράσταση και την υποστήριξη των γονέων τους.

Επιπλέον είναι απαραίτητη η αναγνώριση των προτερημάτων των εφήβων και η αποφυγή κακών σχολίων και αποδοκιμασιών από τους αγαπημένους τους ανθρώπους. Εάν το παιδί σας επιδεικνύει εσωστρεφή ή συνεσταλμένη συμπεριφορά, συζητήστε απαραίτητα το πρόβλημα με έναν ψυχολόγο.

Τέλος, πιο πολύ απ' όλα μετράει η σωστή παιδεία από το σπίτι σχετικά με την αποδοχή του διαφορετικού και της μοναδικότητας του άλλου αλλά και η εκπαίδευση να μην τα παρατάει στην εμφάνιση της πρώτης δυσκολίας.

Ενδοσχολικός ρατσισμός

(Διονύσης Φωτόπουλος)

Είναι γενικά παραδεκτό πως στην σύγχρονη εποχή το θέμα του ρατσισμού έχει απασχολήσει μικρούς και μεγάλους. Ρατσισμός ονομάζεται η διάκριση σε βάρος ατόμων η κοινωνικών ομάδων που προσδιορίζονται με βάση τα φυλετικά ή άλλα χαρακτηριστικά με συνέπεια την ανάπτυξη αισθήματος υπεροχής και ανωτερότητας προς αυτούς. Κάποιες μορφές που συναντάμε στην καθημερινότητά μας είναι κυρίως ο φυλετικός, ο εθνικός και ο κοινωνικός.

Σύμφωνα με στατιστικές μελέτες το φαινόμενο του ενδοσχολικού ρατσισμού στα ελληνικά σχολεία σήμερα θεωρείται σύνθετος καθώς 4 στους 9 μαθητές είναι αλλοδαποί κυρίως από τριτοκοσμικές χώρες η από υποβαθμισμένες με βάση το μορφωτικό και το πνευματικό επίπεδο. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο φυλετικός ρατσισμός ασκείται συστηματικά και στους 4 από τους υπολοίπους χωρίς όμως ο ρατσιστής να λαμβάνει υπόψη του το μέγεθος του προβλήματος που διαρκώς αυξάνεται με αποτέλεσμα να υποβαθμίζει ακόμα περισσότερο την ποιότητα ζωής στον τρίτο κόσμο. Ακόμα αιτία όλων αυτών είναι η υποθέτιση ρατσιστικών αντιλήψεων μέσα από πρωτογενής και δευτερογενής κοινωνικές ομάδες, όπως για παράδειγμα το οικογενειακό και σχολικό περιβάλλον. Βέβαια είναι λογικό οι μαθητές που τούς ασκείται κάθε είδος ρατσισμού να τους δημιουργούνται ψυχολογικά προβλήματα με αποτέλεσμα να διογκώνονται τα ήδη υπάρχοντα προβλήματα όπως η εγκληματικότητα και οτιδήποτε άλλο μπορεί να συσχετιστεί με την παραβατική συμπεριφορά εντός του σχολείου.

Συνοψίζοντας με την βοήθεια των ΜΜΕ προβάλλοντας ντοκιμαντέρ, ρεπορτάζ και αναλύοντας το φαινόμενο του ενδοσχολικού ρατσισμού, θα διαμορφώσει υγιή άποψη και ευαισθητοποιηθεί η κοινή γνώμη σε παγκόσμιο επίπεδο με την παρέμβαση διεθνών οργανισμών όπως η UNICEF. Θεωρώντας λοιπόν ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν ίσα δικαιώματα στη χώρα που γεννήθηκε η δημοκρατία δεν πρέπει να ασκείται ρατσισμός σε μειονεκτικές ομάδες, πόσο μάλλον στο σχολείο που εκτός από τις γνώσεις καλλιεργείται ο σεβασμός και η μετάδοση ηθικών και κοινωνικών αξιών. Τέλος και οι αλλοδαποί μαθητές θα πρέπει να σέβονται την εθνική μας ομογένεια και πιο συγκεκριμένα την θρησκεία, την γλώσσα μας και τον πολιτισμό μας έτσι ώστε να συνυπάρχουμε ειρηνικά.

Πολιτικά θέματα: μας αφορούν ή μήπως όχι;

Στις μέρες μας σε μία εποχή όπου όλα καταρρέουν, θα προσπαθήσω να σας εκθέσω την πολιτική κατάσταση που επικρατεί στην χώρα μας και να σας παρουσιάσω τους τρόπους συμμετοχής στην πολιτική ζωή, ώστε εμείς οι νέοι άνθρωποι γνωρίζοντας την κατάσταση να παλέψουμε για ένα καλύτερο αύριο!

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Η κατάσταση της χώρας μας είναι πολύ κρίσιμη. Εκκρεμούν οικονομικά, εθνικά, κοινωνικά, διπλωματικά, περιβαλλοντολογικά και άλλα θέματα τα οποία η πολιτική ηγεσία καλείται να αντιμετωπίσει. Μέσα στην κρίση και στην αμφισβήτηση θα πρέπει να τακτοποιηθούν οι όροι δανεισμού και να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα του χρέους, ενώ παράλληλα θα πρέπει να διευθετηθούν πολλά ζητήματα όπως το Σκοπιανό και το νέο Εκπαιδευτικό σύστημα.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ: Θεωρία ή τρόπος ζωής;

Η δημοκρατία αποτελεί απλώς μία «έννοια» ή έναν τρόπο ζωής; Πολίτευμα είναι ο τρόπος ζωής των πολιτών, αντανakλά στην καθημερινότητά τους. Δημοκρατία είναι όλα γύρω μας: η ελευθεροτυπία, η δυνατότητα μόρφωσης, η συμμετοχή στα κοινά, ο τρόπος διασκέδασης και γενικά η ελευθερία να ζούμε, όπως εμείς επιθυμούμε. Είναι κύριος άξονας της ζωής μας, της καθημερινότητάς μας και της κοσμοθεωρίας μας.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ;

Είναι δύσκολο να πει κανείς με βεβαιότητα, αν υπάρχει ή όχι δημοκρατία στις μέρες μας. Αν εστιάσουμε στην ύπαρξη δημοκρατίας στον πολιτικό τομέα θα παρατηρήσουμε πως θεωρητικά υπάρχει (εκλογές, κόμματα, Κοινοβούλιο). Στην πραγματικότητα υπάρχει το φαινόμενο του δικομματισμού, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει ο πλουραλισμός, η βασική αρχή της δημοκρατίας. Επιπλέον, δεν υπάρχει η δυνατότητα οι βουλευτές των κομμάτων να ψηφίζουν στη Βουλή ελεύθερα με βάση την άποψή τους, καθώς αν ψηφίσουν κάτι αντίθετο με τη γραμμή του κόμματος, ο αρχηγός του κόμματος τους διαγράφει. Τέλος, συμπεραίνουμε ότι είναι δύσκολο να μιλήσουμε για ύπαρξη ή μη της δημοκρατίας, αφού μόνο σε γενικές γραμμές υπάρχει!

Η «πολιτική» δραστηριότητα των εφήβων

ΕΝΤΑΞΗ Ή ΜΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΣΕ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ;

Ένα ερώτημα που βασανίζει πολλούς εφήβους, αλλά και γονείς είναι η ένταξη ή μη των νέων σε πολιτικές παρατάξεις. Αυτό όμως που ίσως να μην γνωρίζουν είναι ότι η πολιτικοποίηση των νέων και η συμμετοχή τους στα

(ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΕΡΓΙΑΝΟΣ)

πολιτικά θέματα της χώρας μας δεν προϋποθέτει και την κομματικοποίησή τους. Κατά τη γνώμη μου, οι νέοι θα πρέπει να αποκτήσουν μία δική τους πολιτική άποψη να ενημερωθούν για τα κόμματα και τα καταστατικά τους, ώστε όταν έρθει η κατάλληλη στιγμή να είναι έτοιμοι. Μπορούν όμως να συμμετάσχουν στη Βουλή των Εφήβων και στα σχολικά προεδρεία αποκτώντας μία πρώτη πολιτική εμπειρία.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Η Βουλή των Εφήβων είναι μία ευκαιρία για εμάς τους νέους να εκφράσουμε τις απόψεις μας και να εισαχθούμε σιγά – σιγά στην πολιτική ζωή. Η Βουλή των Εφήβων απευθύνεται στους μαθητές της Β' τάξης των Γενικών Λυκείων και ΕΠΑ.Λ. της χώρας μας, της Κύπρου και των Ελληνικών Λυκείων της αλλοδαπής. Ο αριθμός των βουλευτών είναι 350.

ΣΧΟΛΙΚΑ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑ

Μία ακόμη εισαγωγή πιο πριν από τη Βουλή των Εφήβων, καθώς το σχολείο αποτελεί μια μικρογραφία της κοινωνίας, αποτελούν τα σχολικά προεδρεία. Τα σχολικά προεδρεία χωρίζονται σε δύο κατηγορίες τα πενταμελή και τα δεκαπενταμελή. Μέσω αυτών των προεδρείων τα παιδιά εισάγονται στη διαδικασία του «εκλέγειν» και «εκλέγεσθαι» αποκτώντας υποχρεώσεις και διευθετώντας διάφορα θέματα.

"Αναζητώντας.....το μέλλον"

(ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ)

Από τα αρχαιότερα χρόνια μέχρι και την εποχή μας οι πολιτικές, κοινωνικές, θρησκευτικές και οικονομικές αναταράξεις επηρεάζουν την ψυχολογική κατάσταση των ανθρώπων και ιδιαίτερα των εφήβων. Σε αυτή την ηλικία, οι νέοι παρατηρούν πολλές σωματικές και πνευματικές αλλαγές, καθώς τους ζητείται να υιοθετήσουν διαφορετικά χαρακτηριστικά.

Αρχικά, έρχονται αντιμέτωποι με δύο μεγάλα ερωτήματα: «Ποιος είμαι» και «Τι θα κάνω στο μέλλον». Οι έφηβοι, λοιπόν, προσπαθούν όχι απλά να ανακαλύψουν τον εαυτό τους, αλλά και να απαντήσουν στο κρίσιμο ερώτημα που αφορά τη μελλοντική τους πορεία. Περισσότερο τώρα, παρά άλλοτε, προβλη-

ματίζονται για το δεύτερο ερώτημα αφού το ποσοστό της ανεργίας αυξάνεται κατακόρυφα τα τελευταία χρόνια και οι ίδιοι αισθάνονται ανασφαλείς, καταπιεσμένοι και αγχωμένοι.

Επιπλέον, ενώ έχουν ανάγκη για διαφοροποίηση και για δημιουργία διαπροσωπικών σχέσεων, οι δυνατότητες σήμερα είναι πολύ περιορισμένες. Η εμφάνιση της οικονομικής κρίσης επηρεάζει το βιοτικό επίπεδο της ζωής και επιφέρει ουσιαστικές αλλαγές στο τρόπο ζωής της σημερινής οικογένειας, που καλείται με να τροποποιήσει βίαια τις καθημερινές της συνήθειες. Κατ' επέκταση, οι επιλογές περιορίζονται λόγω οικονομικής στενότητας, γιατί το γονιό τον απα-

σχολεί η σίτιση των παιδιών του και σε δεύτερη μοίρα τοποθετούνται η μόρφωση και η διασκέδαση.

Η οικονομική κρίση, όμως, μπορεί να αποτελέσει ενοποιητικό παράγοντα. Μέσα από αυτή ευνοείται η ανάπτυξη της ενότητας και της συλλογικότητας στην πολιτεία, την κοινωνία και την οικογένεια. Πέρα απ' όλα αυτά, οι τροποποιήσεις που έφερε η οικονομική κρίση στο μέχρι τώρα τρόπο ζωής μας: αλληλεγγύη, συντροφικότητα και ενδιαφέρον για το συνάνθρωπο και τα προβλήματά του. Είναι, ίσως, η καλύτερη ευκαιρία για να πλησιάσουμε και να γνωρίσουμε τους άλλους ανθρώπους και τελικά την ίδια μας την ψυχή.

"Η ιστορία επαναλαμβάνεται....."

(Νίκος Κοκκώνης)

Διεθνές Νομισματικό Ταμείο

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο [ΔΝΤ]. [διεθνές ονομασία Αι-Εμ-Εφ, "IMF"] είναι ένας διεθνής οργανισμός ο οποίος επιβλέπει το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα παρακολουθώντας τις συναλλαγματικές ισοτιμίες και τα ισοζύγια πληρωμών και προσφέροντας οικονομική και τεχνική βοήθεια όταν του ζητηθεί. Το ΔΝΤ ιδρύθηκε στις 27 Δεκεμβρίου 1945 στην Ουάσιγκτον, πρωτεύουσα των ΗΠΑ κατόπιν συνομολόγησης 29 Χωρών που είχαν συμβάλει στο 80 % του κεφαλαίου. Η ίδρυση του Οργανισμού αυτού είχε προ-παρασκευαστεί κατά Διεθνές Νομισματικό και Χρηματοδοτική Συνδιάσκεψη που συνήλθε στο Μπρέτον Γουντς, του Νιού Χαμσάιρ των ΗΠΑ, ενάμισι χρόνο πριν, από 1ης Ιουλίου μέχρι 22 Ιουλίου του 1944. Έδρα του Οργανισμού ορίσθηκε η Ουάσιγκτον ως πρωτεύουσα της χώρας το μεγαλύτερο ποσοστό συμμετοχής

Όσον αφορά τη χώρα μας, η Ελλάδα τα δυο τελευταία χρόνια περνάει πάρα πολύ δύσκολα. Ακόμα η χώρα που κατοικούμε δεν μπορεί να μας δώσει αυτά που θέλουμε να δώσει σε εμάς και σε αγαπημένα μας πρόσωπα

και ακόμα στην οικογένειά μας. Για να μπορέσουμε να θρέψουμε την οικογένειά μας θα πρέπει να έχουμε λεφτά στην τσέπη μας ή αν έχουμε πολλά χρήματα να δώσουμε για κάποιους άλλους που το έχουν ανάγκη.

ΑΠ' ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΟ... Δ.Ν.Τ. !...

Πανελλήνιες = Άγχος

(KATEPINA NIABH)

Κάθε μαθητής που στοχεύει στην επιτυχία θεωρεί τις εξετάσεις στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς ως ένα τρόπο για να επιδείξει τον πλούτο γνώσεων που έχει αποκτήσει. Παρότι οι μαθητές που συμμετέχουν στις προαγωγικές εξετάσεις κάθε έτους υποτίθεται ότι γνωρίζουν όλη την εξεταστέα ύλη, υπάρχουν αρκετοί από αυτούς οι οποίοι αγχώνονται τρομερά. Πολλοί το ονομάζουν δημιουργικό άγχος- ένας τρόπος για να αποδώσεις καλύτερα υπό πίεση.

Παρόλα αυτά, στις μέρες μας κάθε είδους εξέταση, είτε γραπτή είτε προφορική, προκαλεί άγχος στον εξεταζόμενο.

Μία από τις σημαντικότερες εξετάσεις που καλείται να δώσει ένας μαθητής στη ζωή του είναι οι Πανελλαδικές. Με αυτές θα καταφέρει να ανοίξει το δρόμο για το τελευταίο μέρος της εκπαίδευσής του πριν εισαχθεί σε κάποια σχολή.

Το άγχος που λαμβάνει ένας μαθητής εδώ είναι πολλαπλό:

A. Η εξεταστέα ύλη. Είτε είσαι στην θεωρητική, είτε στη θετική είτε στη Τεχνολογική τα μαθήματα που πρέπει να εμπεδώσεις μέχρι τις επικείμενες εξετάσεις είναι πολλά και το πιο σημαντικό, δύσπεπτα. Οι υπερβολικές λεπτομέρειες που χρειάζονται στις περισσότερες περιπτώσεις είναι αυτές που θα ανεβάσουν το βαθμό, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι είναι εύκολο να μαθευτούν

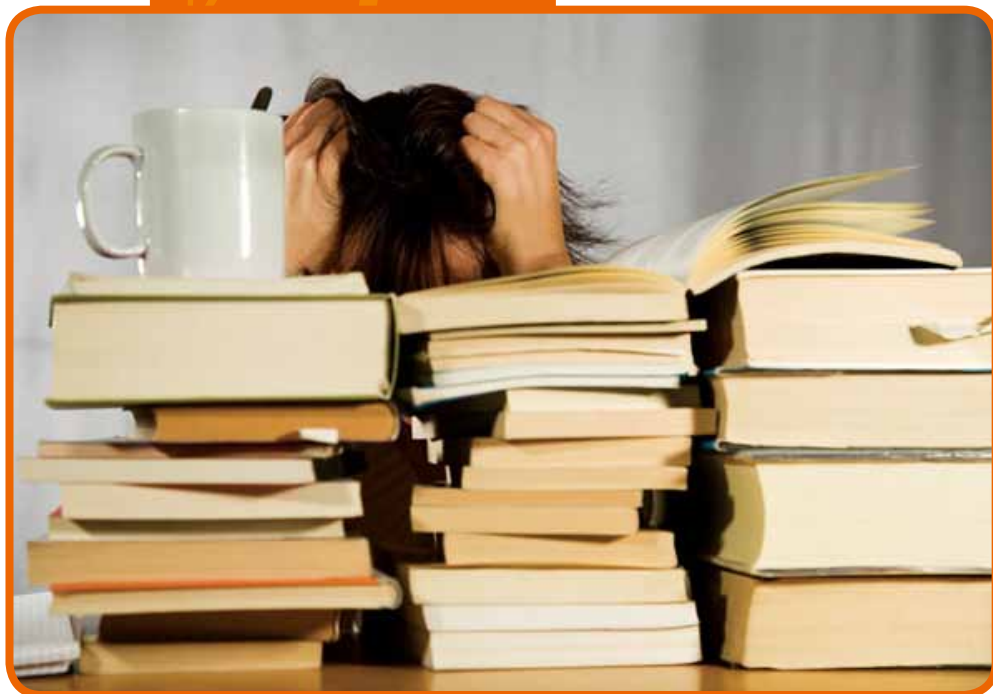
B. Η πίεση από εξωτερικούς παράγοντες. Ένας από αυτούς είναι η οικογένεια που 'σπρώχνει' το μαθητή σε μία κατεύθυνση ή τον πιέζει για καλύτερες επιδόσεις. Άλλος είναι η προοπτική της επιλογής μίας σχολής που θα ταιριάζει στις βλέψεις του και θα μπορεί να τον βοηθήσει να βιοπορήσει στο μέλλον. Δηλαδή, η ορθή επαγγελματική αποκατάσταση.

Γ. Η πίεση που θέτει ο ίδιος στον εαυτό του. Υπάρχουν παραδείγματα παιδιών που εξάντλησαν, κυριολεκτικά, τον εαυτό τους, διανοητικά μα και σωματικά διαβάζοντας συνεχώς για να μπορέσουν να εξασφαλίσουν περισσότερα μόρια ώστε να 'μπουν' στο Πανεπιστήμιο που θέλουν.

Για μας τους μαθητές της τρίτης Λυκείου οι Πανελλήνιες ισοδυναμούν με την ανταμοιβή κόπων ετών. Η προετοιμασία για τις Πανελλήνιες δεν ξεκινάει με την έναρξη αυτής της χρονιάς αλλά από πιο πριν. Κάθε σχολικό έτος,

κάθε χρονιά που περάσαμε καθισμένοι στα θρανία προσέχοντας (ή και όχι!) στο μάθημα αποτελούσε ένα λιθαράκι που θα βοηθήσει στη δόμηση γερών θεμελίων πάνω στα οποία θα βασιστούμε για να ανταπεξέλθουμε στις επαχθείς αυτές εξετάσεις. Όμως, το άγχος έχει γίνει αναπόφευκτο «αξεσουάρ» των εξετάσεων κάνοντας επιτακτικό ένα διάλλειμα για τη δημιουργική εκτόνωσή μας αραιά και πού...

Αικατερίνη Νιαβή
Γ2 Λυκείου

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΤΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΤΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

Παράξενα και περίεργα σπορ

Εβίτα Κυνηγάη, Δήμητρα Καραγιάννη

Ένα από τα πιο περίεργα σπορ στις μέρες μας είναι το Υποβρύχιο Χόκεϊ ή αλλιώς Octapush.

Είναι χόκεϊ κάτω από το νερό και προσφέρει μια καταπληκτική αερόβια άσκηση. Το υποβρύχιο χόκεϊ το ανακάλυψαν δύτες κολυμβητές στις νότιες θάλασσες το 1950, οι οποίοι βαρέθηκαν να κολυμπούν πέρα-δόθε για να γυμναστούν. Το παιχνίδι αυτό παίζεται παγκοσμίως. Επίσης, είναι δυναμικό γρήγορο και δυναμικό και μπορείς να το απολάυσεις!

Το θέμα είναι πώς μπορούμε να παίξουμε το υποβρύχιο χόκεϊ?

Οι παίκτες φοράνε μια μάσκα, αναπνευστήρα, βατραχοπέδιλα και ένα σκουφάκι υγρού στίβου. Ακόμη κρατάνε ένα στίκ (που είναι στο μέγεθος περίπου μια σπάτουλας) το οποίο στηρίζεται πάνω σ' ένα γάντι που φοράνε.

Αυτό που πρέπει να κάνεις είναι να ωθήσεις την μπάλα του χόκεϊ και να βάλεις γκολ στην αντίπαλη ομάδα, όλα αυτά όμως γίνονται κάτω από το νερό.

Γιατί όμως λέγεται υπέρτατο αερόβιο παιχνίδι?

Όλοι οι συμμετάσχοντες αναπνέουν από τους αναπνευστήρες τους στην κορυφή του νερού πριν καταδυθούν για την μάχη τους με τους αντιπάλους τους. Πολλοί παίκτες μπορούν να μείνουν για ακρετή ώρα μέσα στο νερό αλλά ο κάθε παίκτης πρέπει να γνωρίζει πια είναι η σωστή χρονική στιγμή που θα πρέπει να βουτήξει, να δώσει πάσα στο συμπαίκτη του και ως αποτέλεσμα το νικητήριο γκολ.

Άλλο ένα περίεργο σπορ είναι το σκάκι πυγμαχία. Αν διαθέτεις εγκέφαλο και αντοχή, τότε θα πρέπει να γνωρίσετε

αυτό το σπορ καλύτερα! Οι κανόνες αυτού του παιχνιδιού είναι πολύ λυτοί. Η πρώτη περίοδος του παιχνιδιού αρχίζει με τέσσερα λεπτά που είναι ο γύρος του σκακιού, όπου κάθε παίκτης έχει δώδεκα λεπτά στο ρολόι του σκακιού. Όταν όμως θα χτυπήσει το κουδούνι το σκάκι απενεργοποιείται και οι αντίπαλοι πυγμαχούν για δύο λεπτά. Κατά την διάρκεια αυτών των γύρων υπάρχει μια παύση ενός λεπτού όπου οι συμμετάσχοντες αλλάζουν τα εργαλεία τους. Μετά από αθροιστικά επανέρχεται στην θέση την και το παιχνίδι συνεχίζεται. Η διαδικασία αυτή διαρκεί για έντεκα γύρους, αλλά ένα μάτ ή ένα νόκ-άουτ θα ανακηρύξει τον νικητή.

Όλα τα παραπάνω αθλήματα τονίζουν την αξία του αθλητισμού.

Ο αθλητισμός είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο πάρα πολύ παλιό. Αρχικά η επίδοση στον αθλητισμό σήμαινε για τον άνθρωπο απόκτηση σωματικού κάλλους και ανάπτυξη του μυϊκού συστήματος σε τέλειο βαθμό, για να εκτελεί με ακρίβεια τις εντολές του νου. Αλλά και πριν ακόμα από τη δημιουργία της πρώτης ανθρώπινης κοινωνίας, ο αθλητισμός, κατά κάποιο τρόπο, υπήρξε μια δεύτερη φύση για τον άνθρωπο, που χρησιμοποιούσε το τρέξιμο για την αναζήτηση της τροφής του ή για τη φυγή του μπροστά στον κίνδυνο, το ακόντιο και την πέτρα για τους ίδιους λόγους κλπ. Όλα αυτά δεν ήταν τίποτε άλλο παρά η θεμελίωση των αρχών του αθλητισμού. Έτσι μπορούμε να πούμε ότι ο αθλητισμός γεννήθηκε με τον άνθρωπο.

Δεν είναι γνωστό πότε μπήκαν τα θεμέλια του αθλητισμού με τη σημερινή μορφή, δηλαδή καθαρά ως σωματική επίδοση και όχι ως ανάγκη για αυτοσυντήρηση, που

είδαμε ότι ήταν η πρώτη μορφή του αθλητισμού. Υπάρχουν ενδείξεις και μαρτυρίες που βεβαιώνουν την ανάπτυξη του αθλητισμού, με τη μορφή παιχνιδιών μάλλον, σε διάφορους λαούς πριν από το 2000 π.Χ. Οι ρίζες όμως της σημερινής μορφής του αθλητισμού πρέπει να αναζητηθούν στην αρχαία Ελλάδα. Οι Κρήτες μας άφησαν μυθικές διηγήσεις που βασίζονται στην αθλητική αξία. Η πρώτη όμως πλήρη περιγραφή αθλητικών αγώνων υπάρχει στην Ιλιάδα και αναφέρεται στους αγώνες που έγιναν προς τιμή του νεκρού Πάτροκλου, έξω από τα τείχη της Τροίας. Οι αρχαίοι Έλληνες έδωσαν πολύ νωρίς μεγάλη σημασία στις αθλητικές εκδηλώσεις, καλλιέργησαν έντονα τον ευγενή ανταγωνισμό μεταξύ των αθλητών, διαμόρφωσαν την τεχνική των αγωνισμάτων στη σημερινή μορφή τους, αυτοί πρώτοι κωδικοποίησαν κανόνες για τη διεξαγωγή των αγώνων.

Με την παρακμή των μεγάλων αρχαίων ελληνικών πόλεων αρχίζει και η παρακμή του αθλητισμού και του αθλητικού πνεύματος. Γίνεται πολλαπλασιασμός των χρηματικών επάθλων και σημειώνονται τα πρώτα κρούσματα δωροδοκιών, καθώς αθλητές δεν αγωνίζονται για την πατρίδα τους, αλλά για άλλες πόλεις. Στους ρωμαϊκούς χρόνους η έννοια του αθλητικού πνεύματος έχει πια φθαρεί και οι μόνες αθλητικές εκδηλώσεις είναι οι αρματοδρομίες, όπου συχνά ο νικητής έβγαινε με δόλια μέσα και οι αγώνες μεταξύ μονομάχων ή μονομάχων με άγρια θηρία, που πάντοτε έπρεπε να καταλήξουν σε φόνο. Η συνεχιζόμενη παρακμή των Ολυμπιακών αγώνων έφτασε στο αποκορύφωμά της, όταν το 394 μ.Χ. ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Θεοδόσιος διέταξε την κατάργησή τους, με αποτέλεσμα να διεξάγονται μόνο παλαιστικοί αγώνες

και ιπποδρομίες.

Και σήμερα τα θετικά στοιχεία του αθλητισμού είναι πολλά. Με τη σωματική άσκηση εξασφαλίζει κάποιος μια καλή υγεία και μεγαλύτερη φυσική αντοχή. Αισθάνεται καλύτερα γιατί εξασφαλίζει μια όμορφη εμφάνιση που τον γεμίζει αυτοπεποίθηση. Βρίσκεται σε φυσικό περιβάλλον κάνοντας υγιεινή διατροφή. Με την πνευματική και ψυχική άσκηση εκτονώνεται και ψυχαγωγείται. Πέρα όμως από την ψυχαγωγία, μπορεί να συνδυάσει την καλή κατάσταση με το μυαλό, όπως επίσης μαθαίνει να συνεργάζεται και να σέβεται τον αντίπαλο. Αναπτύσσονται διάφορες αξίες όπως η πειθαρχία, ο αυτοέλεγχος, η κάμψη του εγωισμού και η αυτοσυγκέντρωση. Ακόμη ο άνθρωπος με τον αθλητισμό μπορεί να επικοινωνεί και με τους συνανθρώπους του, να εκφράζει τις απόψεις άλλων.

Εκτός, όμως, από τα αμέτρητα θετικά στοιχεία του αθλητισμού, υπάρχει δυστυχώς κι ένα πολύ μεγάλο και σοβαρό πρόβλημα. Το αρνητικό αυτό στοιχείο είναι η εμπορευματοποίηση που σήμερα την συναντούμε συχνά στα γήπεδα ή στους διάφορους αγώνες. Με βάση την εμπορευματοποίηση έρχεται και η βία και φανατισμός στα γήπεδα. Είναι πολύ άσχημο πράγμα να βλέπεις πως οι νέοι σήμερα δεν μπορούν να παρακολουθήσουν έναν αγώνα χωρίς ξυλοδαρμό, χωρίς λεκτική βία ή χωρίς να προξενήσουν υλικές ζημιές. Η εμπορευματοποίηση έκανε τον αθλητισμό να μοιάζει σαν ένα ακριβοπληρωμένο θέαμα.

Στο χέρι μας είναι να προστατέψουμε το αθλητικό ιδεώδες. Είναι ντροπή να διαβρώνεται και οι νέοι να απομακρύνονται από τον αθλητισμό και από τις αξίες που πρεσβεύει....

Αφιέρωμα

στον Θεόδωρο Αγγελόπουλο

(ΗΡΑΚΛΗΣ ΓΙΩΤΗΣ)

Η ΖΩΗ ΤΟΥ

Ο Θεόδωρος Αγγελόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1935. Ήταν άνθρωπος πολύ μορφωμένος καθώς σπούδασε στην Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών (την οποία εγκατέλειψε) και στη συνέχεια σπούδασε στο πανεπιστήμιο της Σορβόνης Γαλλική Φιλολογία. Τα πρώτα του βήματα στο χώρο της θεατρικής τέχνης και του κινηματογράφου τα έκανε το 1965 -1968 με την παρουσίαση της πρώτης του ταινίας η οποία ήταν μικρού μεγέθους και ονομαζόταν «εκπομπή». Το 1970 δημιουργεί την πρώτη ταινία μεγάλου μήκους που ονομαζόταν «Αναπαράσταση». Μάλιστα πήρε το πρώτο βραβείο στο φεστιβάλ κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και ήταν μια ταινία ορόσημο για την καριέρα του μεγάλου σκηνοθέτη αφού χάρις αυτήν έγινε γνωστός και στο εξωτερικό αφού η ταινία του κατάφερε να πάρει διακρίσεις και εκτός συνόρων. Από εκείνο το χρονικό σημείο και μετά οι ταινίες του Θεόδωρου Αγγελόπουλου αποκτούν μεγάλη φήμη, λαμβάνουν μέρος σε διεθνή φεστιβάλ και κερδίζουν πολλά

βραβεία. Έκτοτε καταξιώνεται και παγκοσμίως θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους σκηνοθέτες του σύγχρονου κινηματογράφου.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ

Ο Θεόδωρος Αγγελόπουλος δημιούργησε και σκηνοθέτησε 16 έργα τα οποία τον καταξίωσαν και τον ανέδειξαν σαν καλλιτέχνη και σαν σκηνοθέτη. Ταινίες όπως η «Αναπαράσταση», ο «Θίασος», «Μια αιωνιότητα και μια μέρα», «Μέρες του 36» και «Ταξίδι στα Κύθηρα» ήταν μερικές από τις πιο σημαντικές ταινίες του. Χαρακτηριστικών έργων του είναι ότι συνεργαζόταν πάντα με αξιόπιστους ανθρώπους με ότι αυτό συνεπάγεται. Στα έργα του έχουν παίξει και έχουν πρωταγωνιστήσει μεγάλοι ηθοποιοί του ξένου αλλά και του ελληνικού κινηματογράφου, όπως ο Marcello Mastroianni, ο Harvey Keitel, ο Willem Dafoe, ο Θανάσης Βέγγος κ.α. Σημαντικό επίσης παράγοντα στην δημιουργία των ταινιών του έπαιξε και ο Γιάννης Αρβανίτης που ήταν παλιός και πιστός φίλος του.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ

Στα γυρίσματα της ταινίας «η άλλη θάλασσα» που δυστυχώς θα αποδειχθεί μοιραία ότι είναι η τελευταία ταινία του, ο Θεόδωρος Αγγελόπουλος ως πεζός θα χτυπηθεί θανάσιμα από μια διερχόμενη μηχανή. Μεταφέρεται σε νοσοκομείο του Φαλήρου όμως τελικά υποκύπτει στα τραύματά του. Αφήνει την τελευταία του πνοή το ίδιο βράδυ της 24 Ιανουαρίου. Στις 27 Ιανουαρίου κηδεύεται δημοσία δαπάνη στο Α΄ Νεκροταφείο Αθηνών.

Ο Θεόδωρος Αγγελόπουλος φεύγει από κοντά μας και παράλληλα φεύγει ένα αστέρι του παγκόσμιου κινηματογράφου. Το έργο που άφησε πίσω είναι τεράστιο αν συλλογιστεί κανείς ότι μέχρι πριν από την εμφάνισή του η Ελλάδα κινηματογραφικά δεν ήταν γνωστή στο παγκόσμιο ευρύ κοινό. Κλείνοντας θα μπορούμε να πούμε ένα μεγάλο ευχαριστούμε» όλοι οι Έλληνες για τον πολιτισμό και την κληρονομιά που μας χάρισε.

Η Victoria Hislop

(ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ)

Σπούδασε Αγγλική Φιλολογία στο St' Hilda's College της Οξφόρδης

Είναι ταξιδιωτική συντάκτρια για τις περιοδικές εκδόσεις Sunday Telegraph, Mail on Sunday και Woman & Home. Αναδείχθηκε κορυφαία νεοεισερχόμενη συγγραφέας στο πλαίσιο του θεσμού Galaxy British Book Awards 2007.

Το πρώτο της μυθιστόρημα «Το νησί» παρέμεινε στο Νο 1 της λίστας ευπώλητων βιβλίων των Sunday Times.

Το δεύτερο μυθιστόρημα της «Ο γυρισμός» κατέλαβε με την κυκλοφορία του τη δεύτερη θέση στη λίστα ευπώλητων των Sunday Times.

Το τρίτο μυθιστόρημα ΤΟ ΝΗΜΑ είναι ήδη διεθνές best seller, ένα μήνα μετά τη κυκλοφορία του.

Διδάσκεται ελληνικά τέσσερις ώρες την εβδομάδα.

Υποθεση

Θεσσαλονίκη 1917

Την ώρα που γεννιέται ο Δημήτριος Κομνηνός, μια πυρκαγιά σαρώνει την ακμάζουσα πολυπολιτισμική μητρόπολη, όπου Χριστιανοί, Εβραίοι και Μουσουλμάνοι ζουν πλάι πλάι. Αυτό θα είναι το πρώτο από μια σειρά καταστροφικών γεγονότων που θα αλλάξουν για πάντα τη φυσιογνωμία της πόλης, καθώς ο πόλεμος, ο φόβος και οι διωγμοί αρχίζουν να διχάζουν τους κατοίκους της. Πέντε χρόνια αργότερα η νεαρή Κατερίνα διαφεύγει στην Ελλάδα, όταν η πατρίδα της στη Μικρά Ασία ισοπεδώνεται από τα τουρκικά στρατεύματα. Έχοντας χάσει τη μητέρα της μέσα στο πανδαιμόνιο της φυγής, βρίσκεται μόνη της πάνω στο πλοίο προς έναν άγνωστο προορισμό. Από εκείνη τη μέρα οι ζωές του Δημήτρη και της Κατερίνας πλέκονται άρρηκτα μεταξύ τους αλλά και με την ιστορία της ίδιας της Θεσσαλονίκης.

Θεσσαλονίκη 2007

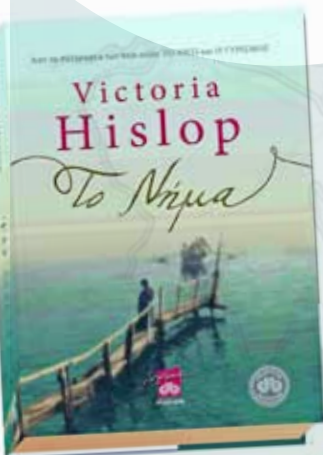
Ένας νεαρός Άγγλο-Έλληνας μαθαίνει την ιστορία της ζωής των παππούδων του και συνειδητοποιεί ότι πρέπει να πάρει μια απόφαση. Για πολλές δεκαετίες, φανταζόταν τις μνήμες και τους θησαυρούς των ανθρώπων που βιαία διώχθηκαν από τη πόλη τους. Θα είναι αυτός ο νέος προστάτης τους; Πρέπει να μείνει ή να φύγει;

Το «Νήμα» αναφέρεται σε μία εποχή που άλλαξε ριζικά τη Θεσσαλονίκη. Η Victoria Hislop μας γνωρίζει δύο ήρωες τον Δημήτρη και την Κατερίνα από τους οποίους δεν έλειψαν το θάρρος, η ψυχική δύναμη αλλά και τα λάθη. Ο Δημήτρης μεγαλώνοντας στο σπίτι των Κομνηνών μας αποκαλύπτει τα προβλήματα που μπορεί να έχει μια οικογένεια της υψηλής κοινωνίας. Από την άλλη η Κατερίνα μας διδάσκει ότι ποτέ δεν είναι αργά για να επανορθώσουμε και να βρούμε τη δύναμη να αντιμετωπίσουμε τις λανθασμένες αποφάσεις μας ακόμα και αν πρόκειται για αποφάσεις ζωής. Αυτό το πετυχαίνει περιγράφοντας την ιστορία της από πέντε χρόνων σαν προσφυγόπουλο ως τα γεράματα σαν διάσημη μοδίστρα.

Με το «Νήμα» η Victoria Hislop ζωντανεύει γεγονότα καταστάσεις αλλά και ανθρώπους που έζησαν. Διδάσκει ότι με τα μάτια της ψυχή μπορεί να διακρίνει κάνεις περισσότερα πράγματα. Αναφέρει χαρακτηριστικά στο βιβλίο της «Αισθάνομαι τους ανθρώπους γύρω μου. Όχι μόνο τους ανθρώπους σαν εσένα, που βρίσκονται στο παρόν, αλλά και τους άλλους. Αυτό το μέρος σφύζει από παρελθόν ξεχειλίζει από ανθρώπους. Και είναι όλοι τους τόσο αλητινοί όσο εσύ. Εγώ τους βλέπω όλους καθαρά».

Το νημα

Το νέο βιβλίο της Victoria Hislop, με τίτλο «ΤΟ ΝΗΜΑ» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Διόπτρα σε μετάφραση Φωτεινής Πίπης. Η συγγραφέας των best seller ΤΟ ΝΗΣΙ και Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ επιστρέφει με μια τρυφερή, ρομαντική ιστορία συνδεδεμένη άμεσα με την ιστορία της Θεσσαλονίκης από το 1917 ως το 2007.

Η μόδα

(Καραμάνου Χάρα, Καλλινίκου Ειρήνη, Ρώσσου Νίνα)

Ήδη από το ξεκίνημά του ο κινηματογράφος έχει επηρεάσει τη μόδα, ανοίγοντας νέους ορίζοντες. Σε αυτό συνέβαλαν οι εκάστοτε στυλιστικές επιλογές των ηθοποιών, οι οποίες αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης για χιλιάδες λάτρεις της μόδας. Στο σινεμά βρίσκουμε, επίσης δείγματα όλων των οπτικών πάνω στο θέμα, μιας και είναι πολλοί οι σκηνοθέτες που βρήκαν στη μόδα το ιδανικό σκηνικό για να πουν τη δική τους ιστορία. Ας ταξιδέψουμε, λοιπόν μαζί στη μαγεία της μόδας.....

THE '20s: Η δεκαετία του '20 υπήρξε ορόσημο για την μόδα καθώς μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο οι γυναίκες αποκτούν ανεξαρτησία και δικαιώματα. Η Coco Chanel αναδεικνύεται σε fashion icon, επηρεάζοντας την μετέπειτα πορεία της μόδας. Η Clara Bow και η Louise Brooks, γνωστές κινηματογραφικές σταρ μέσα από τις ταινίες τους *Helen's Baby* και *Evening Clothes* αντίστοιχα λανσάρουν ρούχα σε φαρδιά γραμμή και φούστες πάνω από το γόνατο. Τα έντονα μάτια και χείλη αποτελούν άλλο ένα χαρακτηριστικό της εποχής.

THE '30s: Η μόδα συναντά τον κινηματογράφο και το Χόλυγουντ δημιουργεί σύμβολα κομψότητας. Η σιλουέτα είναι λεπτή και ψηλή με τονισμένη μέση και έντονους ώμους. Το λευκό χρώμα και το σατέν κυριαρχούν. Τα ταγιέρ αποτελούνται κυρίως από σακάκια που τονίζουν τη μέση και μακριές φούστες εφαρμοστές στους γοφούς. Ηθοποιοί όπως η Greta Garbo (*Mata Hari*) και η Vivien Leigh (*Gone with the wind*) μετατρέπονται σε σύμβολα του στυλ.

The '40's: Η δεκαετία του '40 βάζει τη μόδα σε δεύτερη μοίρα λόγω του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η μόδα παίρνει ένα πιο στρατιωτικό και επιβλητικό look. Όμως το 1947 ο Christian Dior επαναφέρει την πολυτέλεια στον κόσμο της μόδας και αποδεικνύει την διαχρονική του αξία. Φορέματα με τονι-

σμένη μέση και βάτες σε γραμμή Α κάνουν την εμφάνισή τους και αποτελούν επιλογές γνωστών ηθοποιών όπως της Judy Garland (*The Wizard of Oz*) και της Eva Gardner (*The Hucksters*)

The '50s: Η δεκαετία αυτή είναι ίσως μια από τις πιο κολακευτικές για τη γυναίκα. Οι γραμμές ακολουθούν το κορμί τονίζοντας τα ωραιότερα σημεία του σώματος, το στήθος, τη μέση και την περιφέρεια. Το καθημερινό ρούχο γίνεται όλο και πιο εύκολο και πρακτικό. Το μάκρος ξεκινάει κάτω από το γόνατο και καταλήγει στη μέση της γάμπας. Τα χρώματα είναι παστέλ, ασπρόμαυρο, πουά αλλά και εμπριμέ. Η Marilyn Monroe, σύμβολο θηλυκότητας, και η Audrey Hepburn (*Roman Holiday*) με την κομψότητα της αποτελούν πηγή έμπνευσης μέχρι σήμερα. Η Μελίνα Μερκούρη με το «Ποτέ την Κυριακή» δίνει μαθήματα στυλ.

The 60's: Η δεκαετία χαρακτηρίζεται από την εμφάνιση του μίνι. Κατέπекτα οι γυναίκες ντύνονται πιο τολμηρά και επιλέγουν εφαρμοστά πουλόβερ και κοντά σορτς. Οι ψεύτικες βλεφαρίδες κλέβουν την παράσταση και η σεξουαλική απελευθέρωση είναι γεγονός. Η Mia Farrow (*Rosemary's Baby*), η Julie Christie (*Doctor Zhivago*) και η εκθαμβωτική Ζωή Λάσκαρη (Ο Κατήφορος, Μια Κυρία Στα Μπουζούκια) στιγματίζουν μια ολόκληρη επαναστατική εποχή.

The '70's: Το φολκλόρ μπερδεύεται με το ρετρό, το κιτς, το γκλίτερ και το πανκ. Ο διαλογισμός γίνεται μόδα από τους χίπις που διαδηλώνουν για αγάπη και ειρήνη. Το 1977 το κίνημα του πανκ από τη Μεγάλη Βρετανία λεγόμενο παντελόνι καμπίνα, νία φέρνει δερματίνες, καρφιά, παραμάνες και ρούχα από βινύλ. Ως προς τα μαλλιά το χτένισμα της Farrah Fawcett υιοθετήθηκε από πολλές γυναίκες. Ντίβες της εποχής η Diane Keaton (*The Godfather*) και η Liza Minnelli (*New York-New York*) καθιερώνουν το στυλ της εποχής.

στον κινηματογράφο

The '80's: Η δεκαετία του 80 θεωρείται από πολλούς ως η δεκαετία της υπερβολής.

Είναι η εποχή των super - models και του καταναλωτισμού. Η γυναίκα κυνηγάει την καριέρα και γίνεται οικονομικά ανεξάρτητη. Η γυμναστική γίνεται μόδα και το αθλητικό look βγαίνει και εκτός γυμναστηρίου. Η Meryl Streep αποδεικνύεται διαχρονικό είδωλο και η Joan Collins γίνεται γνωστή μέσα από την καθημερινή σειρά «Dynasty»

The '90's: Μετά την υπερβολή έρχεται η απλότητα. Η σιλουέτα ελευθερώνεται και δεν μπορούμε να πούμε ότι υπάρχει ένα συγκεκριμένο

στυλ. Ο Alexander McQueen και Stella McCartney διαγράφουν την δική τους λαμπρή πορεία στον κόσμο της μόδας. Η Julia Roberts (Pretty Woman) και η Meg Ryan (You've got email) είναι χαρακτηριστικά είδωλα της εποχής.

Πόσο όμως επηρεάζουν οι στυλιστικές επιλογές των αστέρων του κινηματογράφου τους νέους; Η απάντηση είναι δεδομένη. Τάσεις και ιδιαίτερες στυλιστικές επιλογές υιοθετούνται από μια ολόκληρη γενιά και ηθοποιοί μετατρέπονται σε απόλυτα fashion icons. Βέβαια είναι πολύ εύκολο η νέα γενιά να μετατραπεί σε μια γενιά, η οποία τυφλά και χωρίς μέτρο ακολουθεί τη

μόδα, όχι γιατί τους εκφράζει αλλά γιατί πιστεύουν ότι η διαφορετικότητα είναι ανούσια.

Άλλωστε δεν είναι λίγα τα παραδείγματα νέων οι οποίοι με τα ρούχα που επιλέγουν γίνονται αφορμή για κακόβουλα σχόλια ενώ πολλές φορές φτάνουν στα όρια της γελοιοποίησης.

Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να αντιμετωπίσουμε τους σταρ ως πηγή έμπνευσης και αφορμή για νέες ιδέες, όχι όμως ως ευκαιρία για αντιγραφή και κακού τύπου στυλιστικές απομιμήσεις. Εξάλλου ακόμα και η Coco Chanel το είχε πει: «Η μόδα περνάει, μόνο το στυλ μένει πάντα το ίδιο.»

HUGO

(Σπύρος Αρβανίτης)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Martin Scorsese
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟYN: Asa Butterfield, Chloe Moretz, Sacha Baron Cohen, Jude Law, Ben Kingsley

ΥΠΟΘΕΣΗ: Ορφανό πιτσιρίκι, που ζει στους δαιδαλώδεις διαδρόμους ενός σταθμού τρένου, μπλέκει σε μια μαγική περιπέτεια, όταν συναντά τον ξεχασμένο από όλους πρωτοπόρο του σινεμά Ζορζ Μελιέ. Έχοντας στο πλευρό του σύσσωμο το τεχνικό του επιτελείο, ένα αξιοζήλευτο cast και μπόλικά φράγκα για ξόδεμα, ο Martin Scorsese προσπαθεί να γίνει Spielberg στη θέση του Spielberg και να αλλάξει την αρνητική άποψη που δείχνουν να σχηματίζουν κοινό και θεωρητικοί για τις αρετές του 3D. Θα τα καταφέρει;

ΣΥΝ: Με μια πρώτη ματιά το υλικό φαντάζει ξένο σε σχέση με την υπό-

λοιπη φιλμογραφία του Νεοϋρκέζου δημιουργού, λαμβάνοντας όμως υπόψη τη σημαντική θέση που φαίνεται να κατέχει ο Μελιέ στο μύθο, υποψιαζόμαστε ότι κεντρικός πρωταγωνιστής θα είναι το μέσο που ο σκηνοθέτης του αγαπά, όσο τίποτε άλλο: το ίδιο το σινεμά!

ΠΛΗΝ: Με τους ρυθμούς που αυξάνεται η μεγαλοπρέπεια του φιλικού του σύμπαντος, δε θα μας έκανε καμία εντύπωση αν η επόμενη ταινία του Scorsese ήταν ένα remake των 'Δέκα Εντολών' του DeMile. Όχι ότι μας πειράζει δηλαδή, αλλά μας έχει λείψει λιγάκι το low profile σινεμά που έκανε, όταν ήταν νεότερος.

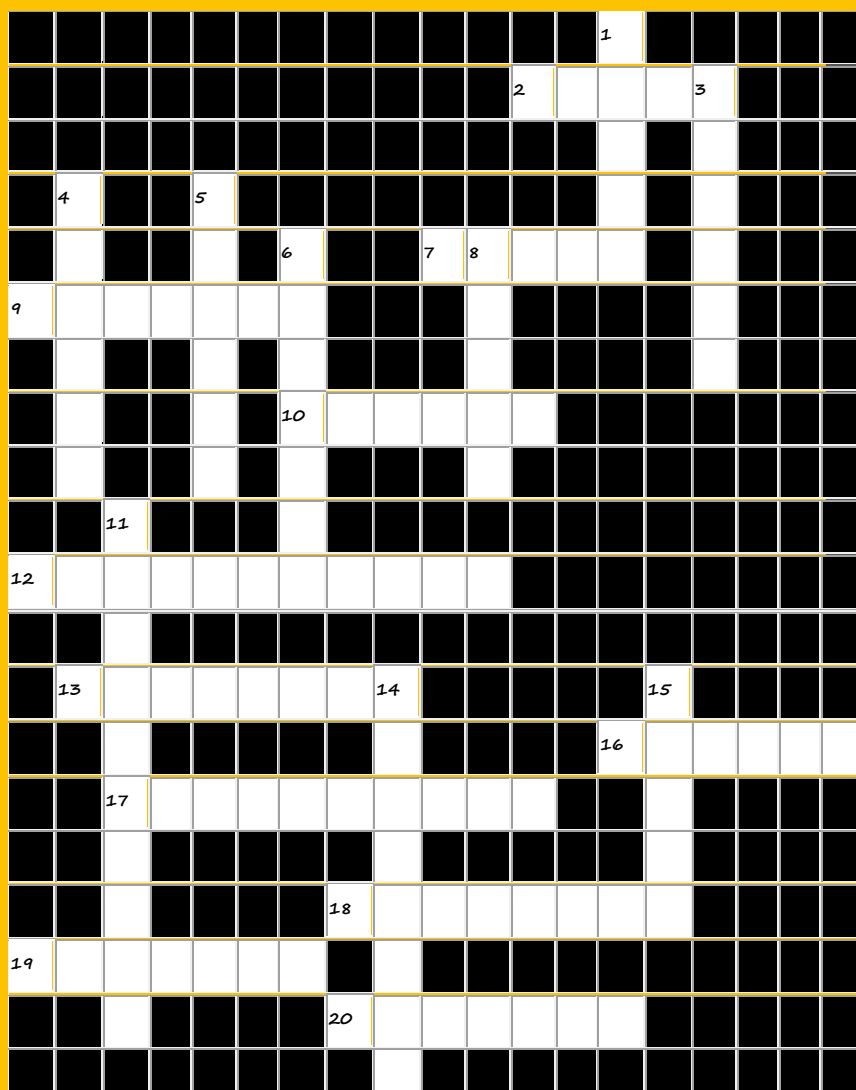

ΤΙ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕ.

Το Hugo μας μεταφέρει στο Παρίσι του 20ου αιώνα. Μέσα από τα μάτια ενός μικρού ορφανού παιδιού φανερώνεται η δυστυχία και οι καταστροφές που υπέστη ο γαλλικός λαός τόσο ψυχικά όσο και σωματικά. Το Hugo πετυχαίνει τη γρήγορη εναλλαγή των συναισθημάτων καθώς και την ένταση και αγωνία του θεατή. Παρουσιάζεται η αξία των μηχανών και η ταύτιση τους με πρόσωπα και καταστάσεις. Αυτό που μας δίδαξε ο Hugo σαν ήρωας ήταν ότι όπως και οι μηχανές εστί και εμείς οι άνθρωποι έχουμε δημιουργηθεί για ένα συγκεκριμένο λόγο και πρέπει να έχουμε ως στόχο στη ζωή μας να τον εκπληρώσουμε.

Πόσο καλά γνωρίζετε την Ελλάδα;

(Λίλη Σούφρα, Χριστίνα Τζιώτη, Νεφέλη ?)

Οριζοντίως:

- 1 Υπάρχει περίπτωση να συναντήσεις εκεί κάποιο κρι κρι.
- 3 «Φιλοξενεί» μεταξοσκώληκες.
- 4 Έχει καταρράκτες.
- 5 Νησί για...αλογάκια.
- 6 Μοιραία πόλη για τον Ι.Καποδίστρια.
- 8 Το νησί των ιπποτών.
- 11 Το νησί της πεταλούδας.
- 14 Νησιωτικό σύμπλεγμα Ικαρίας.
- 15 Πατρίδα του Πυθαγόρα.

Εβίτα Κυνηάκη

Καθίτως:

- 2 Την προστατεύει η Παναγία η Εκατονταπυλιανή.
- 7 Ανήκουν τα Πομακοχώρια.
- 9 Αξιοθέατό της το Αχίλλειον.
- 10 Το νησί της Αποκάλυψης.
- 12 Οι κάτοικοί της αποκαλούν έτσι τον άνεμο.
- 13 Νησιωτικό σύμπλεγμα στο οποίο ανήκουν τα Κουφονήσια.
- 16 Στο νομό αυτό βρίσκεται το φαράγγι της Σαμαριάς.
- 17 Το μεγαλύτερο σε μήκος ποτάμι της Ελλάδας.
- 18 Νησί το οποίο έχει «ναυαγήσει».
- 19 Βρίσκεται εκεί η λίμνη Υλίκη.
- 20 Μια από τις γνωστότερες παραλίες της είναι η «Εγκρεμνοί».

